

<i>preek</i>	2 november 2025
<i>thema</i>	Kinderen die vragen ...
<i>tekst</i>	Lucas 11:10: Ieder die vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opgedaan
liturgie:	Be still, for the presence of the Lord, the Holy One, is here (Opwekking 464 origineel)
<i>begroeting</i>	Now thank we all our God (Liedboek 704, Engelse vertaling)
<i>kindermoment over Gods regels</i>	kinderlied: Hou je aan de regels (Opwekking Kids 63)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>gebed met als afsluiting</i>	Was mij witter dan sneeuw (Opwekking 811, naar Psalm 51)
<i>lezen Lucas 11:1-13</i>	
<i>preek</i>	Heer, U doorgrondt en kent mij (Opwekking 518, naar Psalm 139)
<i>gebedspunten</i>	
<i>gebed met als afsluiting</i>	Onze Vader in de hemel, U staat zorgzaam om ons heen (Liedboek 1006)
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	
<i>apostolische geloofsbelijdenis</i>	Ga met God en Hij zal met je zijn (Liedboek 416)
<i>zegen</i>	

Ik hoorde een keer het verhaal van een man die iets heel ergs meemaakte.

Hij was als kind opgegroeid met de Bijbel en met het geloof in God. Zijn ouders hadden hem leren bidden. Maar bij hem was het bidden verstomd. Hij deed er niet meer aan. En toen kwam er ziekte in de familie. Ik geloof dat zijn moeder kanker kreeg, zoiets. Hij was er helemaal van ondersteboven.

Die man ging bidden.

Hij was heel eerlijk. Hij zei tegen God: 'Misschien kent U me niet meer want het is al zo lang geleden dat ik iets tegen U gezegd heb.' Eerbiedig stelde hij zich voor aan God. Zo liet hij zien dat hij zich schaamde dat hij nu ging bidden, niet eerder, maar nu, op het moment dat hij in de problemen was. Hij schaamde zich, maar hij ging bidden. Hij vroeg om hulp voor z'n moeder. Hij vroeg om hulp in haar ziekte. Hij ging bidden in het besef dat hij het leven zonder God niet aankon.

Het was een hele overwinning dat hij weer ging bidden.

Hoe zit dat met jou?

Vind je bidden fijn? Dat je even contact met God hebt? Bijvoorbeeld: dat je onderweg een groepje zwanen ziet en tegen God zegt: 'Wat hebt U het toch mooi gemaakt!' Of: dat je naar iemand toe moet en er heel erg tegen opziet en dan tegen God zegt: 'Gaat U alstublieft met me mee en help me om de goeie dingen te zeggen en te doen!' Of: dat je onder de douche staat en geniet van het warme water en dan tegen God zegt: 'Dank U wel!' Of: dat je in bed voor het slapen gaan met God je dag doorneemt.

Of vind je bidden vooral lastig? doe je het eigenlijk nooit? ben je er mee gestopt om in je eentje te bidden? merk je niet dat het werkt? weet je vaak niet wat je moet bidden?

Jezus leert je bidden.

Tijdens zijn leven op aarde bidt Jezus zelf. Hij zoekt voortdurend contact met God: zijn Vader in de hemel. Dat is niet uit onzekerheid! Hij is geen onzekere puber die op alle mogelijke en onmogelijke momenten zijn moeder belt als hij even niet weet hoe het moet. Dat Jezus bidt, komt voort uit liefde. Zijn gebed vloeit voort uit de sterke band die er is tussen Hem en zijn Vader in de hemel. Jezus' leerlingen zien Hem zodoende regelmatig bidden. Ze worden nieuwsgierig naar dat gebed. Op een dag gaat één van zijn leerlingen erop in. Hij vraagt om een nieuw gebed. Het wordt vast iets anders dan het gebed dat Johannes aan zijn leerlingen geleerd heeft. Deze leerling van Jezus wil een

bijzonder gebed. De reactie van Jezus is wat teleurstellend.

Hij leert je een gewoon gebed.

Er zit niets speciaals aan. Dat hadden ze wel verwacht, maar daarin worden ze teleurgesteld. Feitelijk is het iets heel gewoons. Het is het gebed dat je al zou moeten kennen want Jezus heeft het eerder al eens gegeven (zie Matteüs 6). Je spreekt je verlangen uit dat Gods macht absoluut wordt, hier op aarde net als in de hemel. Je vraagt om eten voor onderweg. Je vraagt om vergeving van je schuld zodat je samen verder kunt. Dat vraag je aan onze Vader in de hemel. *Jezus* leert het je.

Hij leert je vragen om bescherming.

We zijn allemaal zo vatbaar als wat voor verkeerde dingen. Af en toe komen mensen in het nieuws omdat ze iets verschrikkelijks gedaan hebben: ze hebben geld verduisterd (soms ongelooflijk veel) of ze hebben moorden gepleegd (soms volstrekt willekeurig en gruwelijk wreed) of ze hebben kinderen misbruikt (soms nog zo jong en het zijn er zoveel) of ze hebben iets anders gedaan wat je schokt. Je huivert van wat die mensen op hun geweten hebben. Maar als je nagaat wat het voor mensen zijn, dan huiver je nog meer. Het zijn geen monsters. Je ziet niets bijzonders aan hen. Het kunnen mensen zijn als jij en ik. Soms zijn het mensen waar je tegenop kijkt, mensen die aardig zijn, mensen die heel veel goeie dingen doen, mensen met grote gaven. En toch zijn ze schuldig, hebben ze iemand iets aangedaan. Je kunt het misschien nauwelijks geloven. Denk maar aan de aanklacht tegen Marco Borsato en aan de rechtszaak die nu aan de gang is waarin hijzelf de sfeer beschrijft van het gezin waarin hij vaak kwam, een sfeer waar hij geen protest tegen aantekende, een sfeer waar hij (naar eigen zeggen: schoorvoetend) in meeding, een sfeer waarin hij (naar eigen zeggen: wellicht) te ver gegaan is in zijn contact met een jong meisje. Staat hij schuldig? Laten we het oordeel over hem maar bij de rechter laten. Kijk vooral naar jezelf. Laten we samen beseffen dat we niet volmaakt zijn, dat je Gods bescherming nodig hebt, zodat je bewaard wordt voor het doen van slechte dingen. Je leert vragen om bescherming.

En je krijgt wat je vraagt! Daar hoeft je niet aan te twifelen.

Jezus maakt dat duidelijk met het voorbeeld van een vriendendienst.

Er zijn drie vrienden bij betrokken:

Vriend 1 is op reis. Hij klopt 's avonds laat bij vriend 2 aan om onderdak. Helaas: vriend 2 kan hem niet goed helpen; hij heeft niets in huis. Maar hij kan vriend 1 onmogelijk op een lege maag laten slapen. Dat zou onbehoorlijk zijn. Vriend 2 zoekt daarom hulp.

Vriend 2 gaat midden in de nacht op stap. Hij voelt zich ongelukkig want hij kan vriend 1 niet helpen. Het is niet zijn keuze dat vriend 1 zo laat heeft aangeklopt. Hij zit er ook maar mee. Maar hij vindt dat hij vriend 1 moet helpen. Daarom gaat hij naar vriend 3, ook al is het nacht. Hij schraapt al zijn moed bij elkaar en hij klopt aan om hulp. Hij moet lang volhouden want iedereen slaapt al. Hoe langer het duurt, hoe moeilijker het wordt. Gelukkig horen ze na een tijdje zijn geklop en geroep. Ze worden wakker.

Wat doet vriend 3 nu? Wordt hij nijdig omdat de nachtrust van hem en zijn gezin verstoord is? Die kans zit erin. Vriend 2 loopt het risico dat vriend 3 hem nijdig wegstuurt met de boodschap: 'We lagen te *slapen*. Waar haal je de moed vandaan om ons wakker te maken. *Morgen* ben je de eerste; *dan* wil ik alles voor je doen; maar 's nachts moet je me niet storen! Hoepel op!' Wat zou jij doen? Misschien zou *jij* zo'n boze reactie geven als iemand *jou* stoort op een belachelijk moment. Maar moet je eens kijken hoe vriend 3 reageert. Hij gaat natuurlijk helpen, ook al heeft hij zijn nachtrust nodig en ook al is het heel lastig dat het hele huis midden in de nacht op stelten is! Hij beseft dat dit een noodgeval is en dat hij iets moet *doen*. Als het een *wildvreemde* was zou hij hem al helpen. Dan doet hij dat zeker nu een *vriend* op zo'n onbehoorlijk tijdstip aanklopt om hulp. Hij helpt! Hij geeft de ander alles wat hij nodig heeft. Mooi hè?

In dit voorbeeld zit iets bijzonders.

Het is wat ingewikkeld: vriend 1 komt bij vriend 2; vriend 2 zoekt hulp bij vriend 3.

Waarom zo ingewikkeld? Jezus had ook kunnen zeggen: vriend 1 is op reis, hij doet veel langer over de reis dan hij van te voren gedacht had, hij komt in het holst van de nacht aan bij vriend 3. Daar klopt hij aan. Hij durft het nauwelijks maar hij doet het wel. En: tot zijn grote opluchting wordt hij liefdevol ontvangen en krijgt hij alles wat hij nodig heeft. Dat zou een prima voorbeeld zijn. Toch? Maar Jezus zet vriend 2 er nog tussen. Waarom?

Ik hoor hierin zoveel bemoediging.

Misschien ben jij degene die hulp nodig heeft. Blijf niet stilletjes zitten waar je zit (boos of teleurgesteld omdat niemand naar je omkijkt) maar *vraag* om hulp. Zoals in het voorbeeld van Jezus gebeurt: Vriend 1 gaat naar vriend 2 en vraagt zijn hulp. Misschien baal je ervan dat je om hulp moet *vragen*. Want iedereen kan toch weten wat je nodig hebt, denk je. Misschien heb je daarin nog gelijk ook. Ik hoop dat je toch al je moed bij elkaar schraapt en *vraagt* wat je nodig hebt! Jezus bemoedigt je om dat te doen. *Laat maar tot je doordringen wat vriend 1 doet*. Hij gaat naar vriend 2.

Misschien ben jij degene bij wie een ander aanklopt om hulp. Zoals het vriend 2 overkomt in het voorbeeld van Jezus. Misschien kun je zelf iets doen: tijd nemen voor het verhaal van de ander (aandacht geven aan z'n pijn, z'n verdriet, z'n frustraties), iets leuks doen met de ander (samen op een terrasje gaan zitten bijvoorbeeld, of samen iets gaan doen waar je samen van geniet), iets lekkers klaarmaken voor de ander (en het ook samen met ander opeten), een bezoeksrooster maken zodat de ander niet zo alleen is ... Er is veel wat je kunt doen als een ander bij jou aanklopt om hulp. Maar er is ook veel wat je niet kunt oplossen. Veel gaat boven je macht, je hebt er geen kracht voor, het lukt je niet. Wat doe je dan? Het is best pijnlijk als je niet de hulp kunt geven die de ander nodig heeft. Het kan je het gevoel geven dat je faalt. *Laat eens tot je doordringen wat vriend 2 doet*. Hij gaat naar vriend 3.

Vriend 3, dat kan je vader of je moeder zijn, of een goeie vriend, of een leraar op school, of iemand in de kerk, of een politicus, of een advocaat, of iemand met veel geld ... Maar Jezus wil zijn leerlingen met zijn voorbeeld iets leren over *bidden*. Daarom mag je bij vriend 3 vooral denken aan God. Een bijzondere vriendendienst is: dat jij bidt voor wie bij jou hulp zoekt, dat jij bidt voor iemand die het misschien zelf niet meer kan, dat jij bij God pleit voor iemand die onderuit dreigt te gaan, dat jij een soort van vriend 2 bent (tussen vriend 1 en vriend 3).

Jezus bemoedigt je om te bidden voor de ander.

Wie vraagt, ontvangt, zegt Jezus. Wie zoekt, vindt. Voor wie klopt, wordt opengedaan. Dat moet je koppelen aan het voorbeeld van de vriendendienst. Als Jezus met zijn belofte komt, dan hoop ik dat je vriend 2 voor je ziet die midden in de nacht op weg is naar vriend 3; hij voelt zich zo ongelukkig dat hij vriend 1 niet kan helpen; hij vraagt vriend 3 te hulp, ook al moet hij dat doen op een onmogelijk tijdstip. Het is een geweldige opluchting dat de deur bij vriend 3 opengaat en dat vriend 2 gehoor vindt en dat hij van vriend 3 ontvangt wat hij nodig heeft. Zo kun je op weg zijn door het leven; je voelt je zo ongelukkig omdat je de ander niet kunt helpen; je vraagt God te hulp.

Jezus zegt: de deur gaat open! je vindt gehoor! je ontvangt wat je nodig hebt.

Jezus onderstreept dat via het voorbeeld van een gezin.

Een kind heeft honger en vraagt om een vis of een ei; dat is in die tijd een gewone vraag om gewone gezonde dagelijkse dingen. Krijgt zo'n kind dan iets engs (een slang bijvoorbeeld)? of iets gevaarlijks (een schorpioen bijvoorbeeld)? Natuurlijk niet!

Een kind kan het lastig vinden als papa of mama zegt: even wachten, want straks gaan we eten, maar het is nog niet klaar. Wachten is lastig, zeker als je heel erg zin in eten hebt. Dan kun je boos worden

En omgekeerd weten ouders soms niet wat ze met hun kind aan moeten, snappen ze het gedrag van hun kind niet, zijn ze soms ten einde raad.

Maar als kinderen om eten vragen, zullen de ouders hun kinderen nooit iets geven wat

hen bang maakt of in gevaar brengt. Dat doe je niet. Het is *Jezus* die dat zegt en zijn woorden zijn een bemoediging. Volmaakt zijn we niet, ook als vader of moeder niet. En toch zijn we in staat, zegt Jezus, om onze kinderen iets goeds te geven, iets wat hun echt goed doet.

Ik wens alle ouders toe dat je *zo 'n* vader of moeder bent voor je kinderen. Dat gun ik de vaders, dat gun ik de moeders, dat gun ik vooral de kinderen. Dat geeft zo'n geluk! Dat maakt het leven zo mooi! voor kinderen, voor hun ouders, voor ons allen.

Kinderen die vragen, worden *niet* overgeslagen.

Wie vraagt om goede dingen, krijgt het beste wat er is.

Maar: God is geen God van: u vraagt, wij draaien. God is geen drankautomaat, zo van: als je kiest voor cola en voldoende geld betaalt dan rolt het blikje cola zomaar uit de automaat.

Wie vraagt, ontvangt van God niet alles wat hij wil; zelfs niet als hij echt meent dat hij het nodig heeft; zelfs niet als het leven heel verdrietig is als hij *zonder* het gevraagde verder moet.

Dat is zo moeilijk! Dat levert zo'n strijd op. Je kunt er helemaal radeloos van worden. Je zou kunnen gaan denken dat bidden geen zin heeft. Als er een God is, waarom doet Hij dan niks. Is er wel een God? Of is God misschien in slaap gevallen? In wanhoop zou je kunnen gaan roepen met Psalm 44: "Word wakker, Heer, waarom slaapt U?" (Psalm 44:24). Misschien stop je wel met bidden omdat het toch niet werkt. Dan wens ik je toe dat anderen voor jou blijven bidden. Want God is er! Hij is klaar wakker. Hij ziet jou. Hij laat jou niet zitten! Jezus benadrukt dat God echt luistert. Hij hoort wat we vragen. Hij besteedt er aandacht aan. Soms geeft God ons direct wat we vragen. Maar heel vaak doet Hij dat ook niet. Waarom niet? Als je uitkijkt naar een beetje vrede, als je verlangt naar een paar blije momenten, als je bidt om een dagje zonder pijn, als je vraagt om een kort tijdje van rust ... Is dat dan te veel gevraagd? Dat is zeker niet te veel gevraagd. Je mag het vragen. En ik vind het vreselijk als je niet krijgt wat je vraagt. Ik weet alleen dat de volmaaktheid later komt. En verder weet ik dat voor vandaag één ding zeker is: God geeft ... zichzelf. God geeft ... zijn heilige Geest! En via zijn heilige Geest geeft God ... troost, raad, wijsheid, inzicht, moed, kracht, nabijheid.

Dat is wat Jezus tegen zijn leerlingen gezegd heeft en ook tegen ons zegt: Je mag alles vragen. En één ding is zeker: je krijgt de heilige Geest; je krijgt de Geest van God; je krijgt God zelf.

"Heer, U bent altijd bij mij" (Opwekking 518).